

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงตราเทศบัญญัตินี้

(ร่าง)
เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเบิกไพร
ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล
พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลเบิกไพรโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลเบิกไพรและผู้ว่าราชการ
จังหวัดราชบุรีจึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเบิกไพรควบคุมการเลี้ยงหรือ
ปล่อยสัตว์ พ.ศ.”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลเบิกไพร ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้
โดยเปิดเผย ที่สำนักงานเทศบาลตำบลเบิกไพรแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในบรรดาเทศบัญญัติ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้
ออกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะ
อื่น ที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์นั้น รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์
นั้นด้วย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลเบิกไพร

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลเบิกไพร

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของ
ประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของราชการ
ส่วนท้องถิ่นดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภท
โดยเด็ดขาด ดังนี้

๑.๑) สถานที่ราชการในความดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่

๑.๑.๑) อาคารสำนักงานเทศบาลตำบลเบิกไพรและบริเวณพื้นที่โดยรอบ
ซึ่งตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ ตำบลเบิกไพร เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ กู
สุนัข และแมว อย่างเด็ดขาด

๑.๑.๒) อาคารสำนักงานเทศบาลตำบลเบิกไพร (หลังเก่า) และบริเวณพื้นที่
โดยรอบ ซึ่งตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ ตำบลเบิกไพร เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน
เป็ด ไก่ กู สุนัข และแมว อย่างเด็ดขาด

๑.๑.๓) ศูนย์จำหน่ายสินค้าและสวนสาธารณะ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ ตำบลเบิกไพร เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ฝูง สุนัข และแมว อย่างเด็ดขาด

๑.๑.๔) ศูนย์กีฬาและนันทนาการเทศบาลตำบลเบิกไพร เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ฝูง สุนัข และแมว อย่างเด็ดขาดโดยรอบ

๑.๑.๕) ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุตำบลเบิกไพร ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๐ ตำบลเบิกไพร เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ฝูง สุนัข และแมว อย่างเด็ดขาด

๑.๑.๖) ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการและผู้สูงอายุตำบลเบิกไพร ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๐ ตำบลเบิกไพร เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ฝูง สุนัข และแมว อย่างเด็ดขาด

๑.๑.๗) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดหุบกระทิง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๐ ตำบลเบิกไพร

๑.๑.๘) ศูนย์เด็กเล็กโรงเรียนอนุบาลบ้านโป่ง (วัดปลักแรด) ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ ตำบลเบิกไพร เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ฝูง สุนัข และแมว อย่างเด็ดขาด

๑.๑.๙) ศาลาอเนกประสงค์หมู่ที่ ๑ ถึงหมู่ที่ ๑๒ ตำบลเบิกไพร (ทุกหมู่บ้าน) เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ฝูง สุนัข และแมว อย่างเด็ดขาด

๑.๑.๑๐) สวนสาธารณะหมู่บ้านหัวสระ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ ตำบลเบิกไพร เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ฝูง สุนัข และแมว อย่างเด็ดขาด

๑.๒) ถนนสาธารณะทุกสาย แม่น้ำและคลองสาธารณะทุกสาย เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ฝูง สุนัข และแมว อย่างเด็ดขาด

๑.๓) ตลาด เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ฝูง สุนัข และแมว อย่างเด็ดขาด

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

๒.๑) พื้นที่ในชุมชน ซึ่งการเลี้ยงสัตว์จะต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อชุมชน เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์เกิน ๕๐ ตัว

๒.๒) พื้นที่ห่างจากเขตชุมชนในระยะ ๒๐๐ เมตร ถึง ๙๙๙ เมตร ซึ่งการเลี้ยงสัตว์จะต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อชุมชน เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์เกิน ๕๐ - ๕๐๐ ตัว

๒.๓) พื้นที่ห่างจากเขตชุมชนในระยะ ๑,๐๐๐ เมตร การเลี้ยงสัตว์เกิน ๕๐๐ ตัวขึ้นไป จะต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อชุมชน

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๓.๑) บ้าน หรือที่อยู่อาศัยของเจ้าของสุนัข และแมว เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว จะต้องดำเนินการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และการนำสุนัข และแมว ออกจากบ้าน หรือที่อยู่อาศัยของเจ้าของ จะต้องมีการผูกเชือกหรืออุปกรณ์ควบคุมด้วย

(๓.๒) ในพื้นที่ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ ๔ (๒) การเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ และงู จะต้องมีการผูกเชือก หรืออุปกรณ์ควบคุม หรือคอกล้อมสัตว์ไว้ด้วย

ข้อ ๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืน
เทศบัญญัตินี้โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อย
สามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็น
ของราชการส่วนท้องถิ่น แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสีย
ค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึง
กำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขาย
ทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

กรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน
ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ราชการ
ส่วนท้องถิ่นตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

กรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อ
ประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษ
ตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๘ ให้นายกเทศมนตรีตำบลเบิกไพร เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่.....

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....